Fragment: O Artaeum

Fragment:

O Artaeum

Autor:

Taurce il-Anselma

---

yspa Artaeum (czytaj: ar-TEV-um) jest trzecią co do wielkości wyspą archipelagu Summerset. Położona jest na południe od moridunońskiej wioski Potansa i na zachód od wioski Runcibae, leżącej na kontynencie. Znana jest głównie jako siedziba Zakonu Psijic, najstarszej być może grupy monastycznej w Tamriel.

Pierwsze zapiski o Psijicach pochodzą z roku 20 pierwszej ery i dotyczą znanego bretońskiego mędrca Voerneta, który udał się na wyspę Artaeum, by spotkać się tam z lachesisem, Mistrzem Rytuału Psijiców.

Nawet w owych czasach Psijicowie byli doradcami królów i zwolennikami „Prastarej Drogi", o której wiedzę czerpali od ras pierwotnie zamieszkujących Tamriel. Prastara Droga to filozofia medytacji i studiów nad poddaniem sił natury woli jednostek. Różni się pochodzeniem od magii, lecz rezultaty jej działania są podobne.

Zważywszy na wyżej wzmiankowany fakt, być może więcej niż zbiegiem okoliczności jest to, że wyspa Artaeum dosłownie znikła z wód u wybrzeży Summerset na początku drugiej ery, mniej więcej w tym czasie, gdy w Tamriel powstała Gildia Magów. Historycy i uczeni opublikowali wiele teorii na ten temat, jednak chyba tylko lachesis i jego Psijicowie mogliby rzeczywiście wyjaśnić tę kwestię.

Minęło pięćset lat i Artaeum pojawiło się na nowo. Wśród Psijiców na wyspie znajdowały się te same osoby, głównie elfy, które znikły i zostały uznane za martwe w drugiej erze. Nie mogły lub też nie chciały podać żadnych informacji o miejscu położenia Artaeum podczas owych pięciuset lat. Nieznany pozostaje też los lachesisa i pierwotnej rady Artaeum.

W chwili obecnej Psijicom przewodzi Mistrz Nauk Celarus, który zajmuje stanowisko przewodniczącego Rady Artaeum od dwustu pięćdziesięciu lat. Wpływ Rady na politykę Tamriel jest zmienny. Królowie Summerset, zwłaszcza ci z Moridunon, często zasięgali opinii Psijiców. Cesarz Uriel V mocno ulegał wpływom Rady w pierwszym, najlepszym okresie swego panowania, przed katastrofalnym atakiem na Akavir. Sugerowano nawet, iż zatopienie floty króla Pyandonei Orgnuma było wspólnym dziełem cesarza Antiochusa i Zakonu Psijic. Czterech ostatnich cesarzy, Uriel IV, Moribatha, Pelagius IV i Uriel VII miało do Psijiców stosunek na tyle nieufny, że ambasadorom Wyspy Artaeum odmawia się wstępu do Cesarskiego Miasta.

Trudno podać dokładne położenie geograficzne wyspy Artaeum. Mówi się, że przemieszcza się ona bezustannie albo w przypadkowe miejsca, albo kierowana wolą Rady. Przyjezdni są na niej tak rzadko spotykani, że niemal nieobecni. Jeżeli ktoś pragnie spotkać się z Psijicami, może nawiązać odpowiednie kontakty w Potansie i Runcibae, jak również w wielu królestwach Summerset.

Gdyby wyspa była łatwiej dostępna, stałaby się zapewne ulubionym miejscem podróży. Odwiedziłem ją jeden raz, lecz wciąż jeszcze śnią mi się idylliczne sady i czyste pastwiska, spokojne ciche zatoki, zamglone lasy i niepowtarzalna architektura Psijiców, która sama w sobie wspaniała, wydaje się zarazem tak samo naturalna jak otoczenie. Zwłaszcza Wieża Ceporah może stać się doskonałym obiektem studiów: jest to zabytek cywilizacji poprzedzającej o kilkaset lat czasy Wysokich Elfów. Wieża po dziś dzień jest używana przez Psijiców do niektórych obrzędów rytualnych. Być może któregoś dnia będzie mi dane tam powrócić.

Uwaga: Autor przebywa obecnie na wyspie Artaeum za łaskawą zgodą Mistrza Sargeniusa z Rady Artaeum.

Fragment: O Artaeum

FormId	skyrim.esm:01AD06
Owning plugin	skyrim.esm
Local FormId	01AD06
Editor ID	Book4RareFragmentOnArtaeum
Inventory image	(none)
Menu art	HighPolyBasicBook07a
Value (gold)	20
Type	Book or tome
Weight	1
Can be taken	Yes
Teaches	(none)
Inventory description	(none)
Keywords	VendorItemBook
Locations	206
Leveled lists	11
Scripts	0

© Bethesda Softworks LLC and the authors of the mods in the load order.
Exported and generated with SkyrimSourceExporter.